

ἀλλ' οὔτε ἐν Μονάχῳ εἰ μὴ αὐτοῦ καὶ μόνου παρόντος.

Ἡ εἰς τὰ ἀνώτερα δημοτικὰ σχολεῖα τῆς Ἑσθίας εἰσῆχθη πρὸ μικροῦ ἡ διδασκαλία τοῦ συνταγματικοῦ δικαίου ἡ κάλλιον, ὡς λέγουσιν ἐν Ἐλβετίᾳ, ἡ πολιτικὴ ἐκπαίδευσις. Ἡ μόνη πολιτεία τῆς Γερμανίας, ἐν ἣ ὑπῆρχε πρότερον ἡ τοιαύτη διδασκαλία ἦτο ἡ Βάδν.

Καθὰ ἐκ τῆς ἐσχάτης, ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου «Παρνασσού», γενομένης ἀπογραφῆς ἐξήχθη, ὁ πληθυσμὸς τῶν Ἀθηνῶν, κατ' ἀκριβεῖς σημειώσεις ἀνέροχεται εἰς 70 χιλιάδας κατοίκων, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν προαστείων Κυψέλης, Σεπολίων, Πιττησίων καὶ Κολοκουθῶν. Ἐκ τῆς ἀντιπαραβολῆς τῶν ἀποτελεσμάτων, τῆς ἐφετεινῆς ἀπογραφῆς καὶ τῆς τοῦ 1870, ἧτις ἀνετίθασε τοὺς κατοίκους εἰς 45 χιλιάδας ἐξάγεται ὅτι κατὰ τὸ μεσολαβῆσαν ἑνναετὲς χρονικὸν διάστημα, ὁ πληθυσμὸς τῆς πρωτευούσης κῆξήθη κατὰ 25 χιλ. κατοίκων.

Δεινὸς λιμὸς ἀφανίζει τὴν Κοκαχάμπαν, ἐν τῶν εὐφορωτάτων διαμερισμάτων τῆς Βολιβίας. Πολλαχοῦ ἀποθνήσκουσιν ὑπὸ τῆς πείνης ὀκτὼ ἢ δέκα ἄνθρωποι τὴν ἡμέραν. Ἐν μικρῷ τινι χωρίῳ 206 ἀπέθανον ἐν εἰκοσιν ἡμέραις.

Μετὰ τὰ γενομένα κατ' αὐτὰς πειράματα κατὰ τὸν πρὸς τοὺς Ζουλοῦ καὶ τὸν πρὸς τὸ Ἀφγανιστὰν πόλεμον ἡ βρετανικὴ κυβέρνησις διώρισεν ἔπιτροπὴν πρὸς διατήρησιν ἀερόστατων συγκροτουμένην ὑπὸ εἰδικῶν μηχανικῶν.

Ἐν τῷ ἐν Βούλβιχ βασιλικῷ ναυστάθμῳ ᾠλοδομήθη ἐπίτηδες κατὰστημα, ἐν ᾧ καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα ἐδιδάσκοντο ἀξιωματικοί τε καὶ στρατιῶται τὰ τῆς κατασκευῆς τῶν ἀερόστατων. Ἡδὴ δ' ἐξήλθον ἐκ τοῦ ἐργαστηρίου τούτου τέσσαρα ἀερόστατα συνιστώμενα τὸ ἀεροναυτικὸν ὑλικὸν τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ.

ᾠκοδόμησαν δὲ καὶ κλίβανον φρητὸν πρὸς παρασκευὴν ὑδρογόνου ἐν ὥρᾳ πολέμου. Ἡ συσκευὴ αὕτη δυναμένη νὰ πληρώσῃ τὸ ἀερόστατον ἐν δώδεκα ὥραις ἔλκει 3 ¹/₂ τόννους.

Ὁ κάλως δι' οὗ θά κρατεῖται δέσμιον, οὕτως εἶπεν, τὸ ἀναβαίνον ἀερόστατον εἶνε δικαίητρον 12 ὑπεκατόμετρον καὶ ἀντέχει εἰς ἔλξιν 3 τόννων χωρὶς νὰ κοπῇ. Περιλαμβάνουσι δὲ τὰ ἀερόστατα δύο ἄνθρωπος ὅταν ἀνυψοῦνται διὰ φωταερίου. Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐδοκιμάσθησαν τὰ δύο ἀερόστατα, εἰσελθόντων ἐν αὐτοῖς καὶ τεσσάρων ἀνθρώπων. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἀνυψοῦντο πλησίον ἀλλήλων εὐρισκόμενα, ὥστε οἱ ἐπιβάται ἠδύνατο νὰνταλλάσσωσι σημεῖα, ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ ἀπεμακρύνθησαν τοσοῦτον ὥστε κατέστη ἀδύνατος οἷα δῆποτε συνεννόησις.

Ὁ ἐν Χαλκίδι ἱατρός κ. Σόλων Χωματιανὸς δημοσεύει ἐν τῷ Γαληνῷ περιγραφὴν νάνου

ἐν Εὐβοίᾳ ζῶντος, ἐξ ἧς σταχυολογοῦμεν τὰ ἐπόμενα: Ἐν τῷ χωρίῳ Ἀφράτῃ, τοῦ δήμου Χαλκιδέων, ζῆ νάνος, γεωργός, Κλεομένης Π. Ἀναστασίου ὀνομαζόμενος. Ἄγει τὸ 26 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, ἔχει ἀνάστημα 1¹/₂, 25, πρὸς δὲ ἀνάπτυξιν τοῦ σώματος συμμετρικὴν μὲν, ἀλλ' ὅλως παιδικὴν καὶ δυσανάλογον πρὸς τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ, βρεφικὴν ἀτέλειαν τῶν γεννητικῶν ὀργάνων καὶ ἀνάπτυξιν μαστῶν γυναικείαν. Ὁ ἐν λόγῳ ἄνθρωπος, μόνος ἐξ ὅλης τῆς οἰκογενείας του ἔτυχε τοιαύτης ἀτελοῦς ἀναπτύξεως.

Εἰς Ἀναγνωστῆς.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

Κύριε Διευθυντὰ τῆς Ἑστίας,

Παρατήρησα ὅτι οἱ πλείστοι μεταχειρίζονται, ἐπὶ τῆς ἡμερομηνίας, ἀδιαφόρους τὴν μετοχὴν ἱσταμένου, προκειμένου περὶ πάσης ἡμέρας τοῦ μηνός. Τοῦτο δὲν εἶνε ὀρθόν. Οἱ ἀρχαῖοι μῆνες διηροῦντο εἰς τρεῖς δεκάδας, ὧν ἡ μὲν πρώτη (1—10) ἐκαλεῖτο *μηνὸς ἱσταμένου* ἢ *ἀρχομέρου*, ἡ δευτέρα (11—20) *μηνὸς μεσοῦντος*, ἡ δὲ τρίτη (21—29 ἢ 30) *μηνὸς λήγοντος*, ἢ *φθινορτος*, ἢ *ἀπόρτος*, ἢ *πανομένου*.

Ἐπομένως, μόνον κατὰ τὰς πρώτας δέκα ἡμέρας τοῦ μηνός ἐπιτρέπεται ἡ χρῆσις τῆς μετοχῆς ἱσταμένου.

Δέξασθε κτλ.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 2 Ἰουνίου 1879. ΝΑΒΟΝΑΣΑΡΟΣ.

ΣΥΝΤΑΓΑΙ ὨΦΕΛΙΜΟΙ

4

Μελάνη κυανῆ.

Καλὴν κυανὴν μελάνην κατασκευάζομεν διαλύοντες κυανοῦν τῆς Πρωσσίας (bleu de Prusse) ἐν δξάλικῳ ὀξει (acide oxalique) καὶ ἀναμιγνύοντες μετ' ὀλίγου ὑδατος ἔχοντος ἐν αὐτῷ διαλελυμένην ὀλίγην στυπτηρίαν (alum).

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Κύριε Διευθυντὰ τῆς Ἑστίας,

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἀπαντῶνται πολλοὶ κῶνωπες καὶ εἰς αὐτὰ τὰ καφενεῖα καὶ τὰς πλατείας, ὀγληροὶ γινόμενοι εἰς τοὺς ζητούντας ἐκεῖ τὴν ἐσπέραν μικρὰν ἀναψυχὴν μετὰ τὴν ὑπερβολικὴν θέρμην τῆς ἡμέρας. Κατὰ τοῦ δυσφορήτου κνησμοῦ, ὃν ἐπιφέρει τὸ αὔθαδες κέντημα αὐτῶν, γηραιὸς φίλος συνέστησέ μοι τὰς διὰ σιέλου ἐπιτριβάς τοῦ ἡρεθισμένου μέρους· δμολογῶ δὲ ὅτι παρευθὺς παύει πᾶν ἀλγεινὸν αἴσθημα, καὶ συμβουλεύω τὸ ὀλίγον μὲν ἀηδὲς ἀλλὰ πάντοτε πρόχειρον φάρμακον.

Ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ ὀγδόῳ βιβλίῳ τῶν περὶ ζῶων ἱστοριῶν ἀναφέρειν περὶ δηγμάτων τῶν θηρίων γράφει· «Ἔστι τοῖς πλείστοις αὐτῶν πολέμοις τὸ τοῦ ἀνθρώπου πτύελον.»

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 4 Ἰουνίου 1879.

Συνδρομητῆς τῆς Ἑστίας.